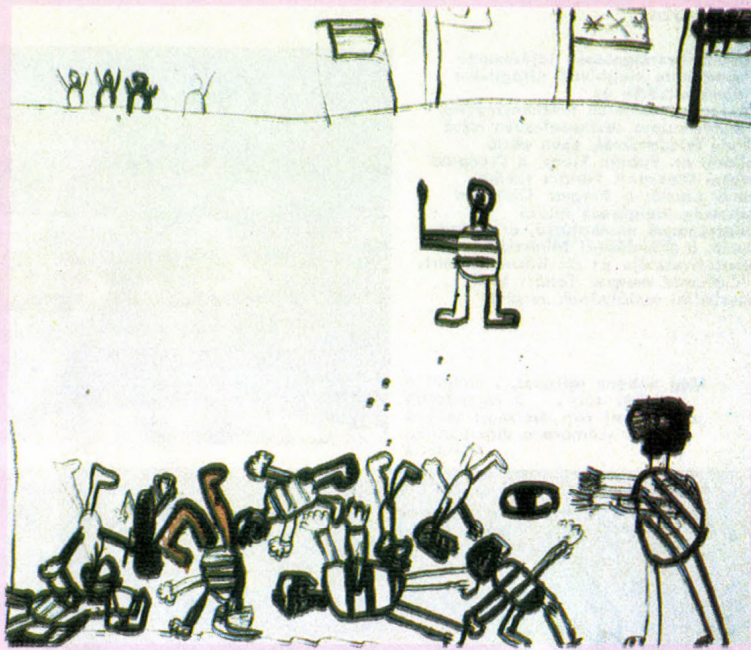

Rögbi, a szegedi Jankovics Roland rajza, aki a NOB hivatalos értesítője szerint 6 éves iskolás

Bátyi Zoltán megkérdezte egy fődíjastól:

MIÉRT ÉPP A RÖGBI?

Mi kell ahhoz, hogy valaki fődíjat nyerjen egy világszerte meghirdetett rajzpályázaton? A laikus szerint (mert kérdeztem ilyeneket is) mindössze némi tehetség, papír, ceruza, egy felkészültebb tanár, no meg jó adag szerencse. A válasz többnyire helytálló, de azért nem ilyen könnyű megfejtetni egy titkot. Erre akkor jöttem rá, amikor a szegedi Gedói Általános Iskolában már „szakértőtől” vártam a választ.

S miért pont itt? Mert ezt az intézményt tette napok alatt

országhatáron túl is ismertté egy tízéves iskolás. Jankovics Roland, aki a Nemzetközi Olimpiai Bizottság 1984-ben meghirdetett, sport témájú gyermekrajz-pályázatán egy koreai kisfiú és egy romániai kislány társaságában fődíjat nyert. Ő hát az egyik pályázat-szakértő. A másik, rajztanára — Lázár Pálné. A bemutatkozás első mondatainál átruházza a dicsőség felét kollégáira:

— Tudja, rengeteg felhívást, felkérést postáznak egy-egy iskolába. A NOB által meghirdetett pályázatra talán fel sem figyelünk, ha iskolánk sportjának két gazdája nem olyan lelkes pedagógus, mint Molnár Miklósné és Farkas Lászlóné. Ők nemcsak arra ügyelnek, hogy egy-egy csapatuk ott legyen a város, vagy a megye legjobbjai között, hanem arra is marad idejük, hogy mindenkivel megszerettség a sportot. A tanárokkal is. Lelkesedésük egyik eredménye pedig: a Gedói iskolában minden évben sport témájú rajzversenyt hirdetünk meg, kapcsolódva az iskolai sportnaphoz.

Ez tehát az alap, ahol Roland is bizonyíthatta tehetségét. Jöhet hát a papír, meg a ceruza...

— Nos, papír valóban kellett, de a híres-neves rajz nem ceruzával, hanem hurkapálcával és tusztintával készült. Ezt a módszert akkoriban próbáltam megismertetni a gyerekekkel. Úgy tűnik, sikerrel.

Ezzel a megállapításával valóban nem lehet vitatkozni. Egy kérdés akkor is elkerülhetet-

len: miért épp a rögbiről készült a pályamunka?

— Mert nagyon megszerettem ezt a sportot — válaszolt nemes egyszerűséggel a győztes.

Budapesti vagy dunántúli sportbarátoknak biztos meglepő ez a válasz, hisz azt sem tudják, hol lehet ehhez a sportághoz „hozzájutni”. Nos Szegeden nem olyan bonyolult, mivel a román televízió adásaiban gyakran láthatunk rögbi-össze-foglalókat is, hisz tőlünk keletre sokkal ismertebb, kedveltebb ez a játék, mint határainkon belül. Ha ezt hozzáadjuk a film-élményekhez, no meg ahhoz, hogy Roland a rögbin kívül is minden sportközvetítésre, nagyobb városi sportversenyre „vevő” — máris adott az alapanyag.

A tehetséggel sem volt gond, hisz Roland nagyon jó készséggel nyúl minden témához — magyarázza tovább a jeles bizonyítványt tanárnője. — Mivel az adottság szorgalommal is párosult (bizonyíték erre egy országos pályázat első helye és az agyonrajzolt iskolai füzetek!) nem is olyan meglepő ez a szép helyezés.

Nem marad más hátra, mint megkérdezni az elkerülhetlent: tehetség adott, szorgalom sem hiányzik, a városban országos hírű művészeti szakközépiskola működik, tehát...

— Nem, erre nem is gondoltam. Én autószerelő szeretnék lenni, mert az tetszik a legjobban.

Ennyi? Igen, magyarázatul mindössze ennyit szánt a győztes. A bajnokot pedig illeténség tovább háborgatni.

Megnyitó ünnepség — a NOB gyermekrajz-pályázatának egyik díjnyertes alkotása, készítette a dél-koreai Joon Sung Hyun

Röplabda — Laura Ceareanu, 14 éves román diáklány díjnyertes műve